

Отже, жінки-лідери не менш успішні ніж чоловіки, завдяки деяким природним якостям, які в жінок розвинуті краще. Не зважаючи на це, завдяки суспільству, та панівним стереотипам у ньому, жінки зіштовхуються з великою кількістю перешкод на своєму шляху. На щастя, в сучасному світі різноманітні стереотипи та забобони залишаються в минулому. В різноманітних галузях суспільства вже почали боротися із цією проблемою. Саме в вирішенні цієї та багатьох інших проблем пов'язаних із стереотипами та іншими проблемами й є прогресивне й розвинуте майбутнє.

Список використаної літератури

1. Аліфанов С.А. Основні напрями аналізу лідерства. Записки психол. 1991. № 3. С. 90-98.

2. Романовський О.Г., Пономарьов О.С. Чи кожен може бути лідером?. Теорія і практика управління соціальними системами. 2021. № 3. С.3-14.

3. Самарцева О.К., Фоміна Т.А. Чоловік і жінка: менеджмент сфери бізнесу. Соціологічні дослідження. № 11. 2000.

СЕЛІН Тимур Володимирович

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
НТУ «ХП» (Україна, м. Харків)

ГРИБКО Ольга Владиславівна

доцент кафедри ППУСС ім. акад. І.А. Зязюна, НТУ «ХП»,
к. держ.упр. (Україна, м. Харків)

Соціальний захист громадян від безробіття

Україна як соціальна держава спрямовує свою політику для забезпечення соціальної захищеності, соціального діалогу і соціальної солідарності суспільства, гарантує громадянам право на соціальний захист. Важливим інструментом соціального захисту безробітних є їх працевлаштування. На сьогоднішній день посередницькі функції щодо працевлаштування безробітних в Україні виконує Державна служба зайнятості (ДСЗ) і кадрові агенції.

Основними нормативно-правовими актами, що гарантують громадянам соціальний захист у сфері зайнятості є Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, закони України «Про зайнятість населення», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття». Зокрема, ст. 9 Право особи на соціальний захист у разі настання безробіття наголошує, що: п. 1. Кожен має право на соціальний захист у разі настання безробіття, що реалізується шляхом:

а) участі в загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні на випадок безробіття, яке передбачає матеріальне забезпечення на випадок безробіття;

б) надання безоплатних соціальних послуг, зокрема, інформаційно-консультаційних та профорієнтаційних, професійної підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації з урахуванням попиту на ринку праці, сприяння у працевлаштуванні, зокрема, шляхом фінансової підтримки самозайнятості та реалізації підприємницької ініціативи відповідно до законодавства;

в) надання особливих гарантій працівникам, які втратили роботу у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці;

г) надання додаткової гарантії зайнятості окремим категоріям населення, які не здатні на рівних умовах конкурувати на ринку праці [1].

Страхованню на випадок безробіття підлягають особи, які працюють на умовах трудового договору (контракту), цивільно-правового договору, включаючи тих, які проходять альтернативну (невійськову) службу, а також тих, які працюють неповний робочий день або неповний робочий тиждень, та на інших підставах, передбачених законодавством про працю, військовослужбовці (крім військовослужбовців строкової служби), особи, які забезпечують себе роботою самостійно, та фізичні особи – підприємці. Особам, які підлягають страхуванню на випадок безробіття, видається свідоцтво встановленого КМУ зразка про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, яке є єдиним для всіх видів соціального страхування.

Дослідники виділяють основні напрями подолання безробіття: підвищення добробуту за рахунок особистого трудового внеску, підприємництва та ділової активності; надання відповідної допомоги по безробіттю, збереження робочих місць та перепідготовка осіб, які втратили роботу; проведення ґрунтовної пенсійної реформи; сприяння всебічному державному захисту інтелектуального потенціалу суспільства; проведення спеціальних ярмарків праці для навчальних закладів з метою працевлаштування випускників; розширення досвіду організації зустрічей із роботодавцями та колишніми безробітними, які успішно знайшли роботу чи заснували власний бізнес; посилення координації міжнародної діяльності в частині інформаційного обміну з питань зайнятості; забезпечення стабільного фінансування та державної підтримки розвитку духовної сфери, освіти, науки і культури [2, с. 671].

Отже, політика зайнятості має гарантувати соціальний захист населення шляхом забезпечення належних умов життя, регулювання заробітної плати, стимулювання нових місць і виплати допомоги безробітним тощо.

Список використаної літератури

1. Законодавство з питань праці. URL : <https://i.factor.ua/ukr/>
2. Мантур-Чубата О.С., Боронюк Л.В. Соціальний захист безробітних в контексті діяльності державної служби зайнятості України: аналіз основних тенденцій. Економіка і суспільство. Вип. 16. 2018. С. 666-671.